

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we SRODĘ DNIA 22 WRZESNIA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Wilno, dnia 22 wrzesnia

Imperatorski Uniwersytet Wileński, w dniu 25 t. m. wrzesnia, obchodził uroczyscie rocznicę koronacyi łaskawie nam panującego N. Cesarza ALEXANDRA I. i N. Cesarzowej ELZBIETY ALEXIEJEWNY, naprzód zrana znajdując się ze Studentami, Nauczycielami i Uczniami Gimnazjum Wileńskiego, na nabożeństwie w Kościele Akademickim odprawioném, w czasie którego miane było stosowne do uroczystości kazanie, a potem spiewane *Te Deum Laudamus*, z zaniesieniem do Boga najgorętszych modłów za zdrowie i długie lata N. Monarchy i całej N. Jego Familii. Po obiedzie zaś, w przytomności JW. Generała od Infanteryi, Gubernatora Wojennego i Kawalera Rzumskiego - Korsakowa; Taynego Konsyliarza Senatora i Kawalera Ogińskiego; oraz licznie zgromadzonych ze stanu duchownego, wojskowego i cywilnego Gości, miał publiczne posiedzenie, zagaiłone przez Zastępcę Rektora Kollera Sow. Lobenweina przemową, w której, zastanawiając się nad tak ważnym aktem, jakim jest w dziejach Rosyi koronacya szczęśliwie Nam panującego Monarchy, oraz nad pomysłnością i sławą z tego zdarzenia dla narodu, wynikłą, wspomniął o obowiązkach wdzięczności i poświęcenia się ze strony Uniwersytetu, jakie nań wkłada łaskawość i dobroczynność N. Monarchy, tak hojnie dla nauk wylana. Po czém Professor Praw Cywilnego, Kryminalnego i Kościelnego, Obojga Praw Doktor, Kapelli, czytał wypracowaną przez siebie rozprawę uczołą, o początku, postępie i źródłach prawa kościelnego. Nakoniec drukowane exemplarze Ogłoszenia L. kcy w Uniwersytecie na rok szkolny 1815 — 1816 do dawania przeznaczonych, przytomnym Gościom rozdane zostały.

Rząd Imperator. Uniwer. Wileń: do publicznej wiadomości podaje, iż chcąc zakład Szkoły Weterynarney przy Uniwersytecie zaprowadzoné, tyle przynajmniej, ile stan jego dzisiejszy dozwala, zbliżyć do powszechnego dla mieszkańców krajowych użytku i wygody, postanowił otworzyć przy nim szkołę praktycznej Weterynaryi, w której Weterynarz Seitz pod zwierzchnym dozorem Profesora i Kawalera Bojanusa uczyć będzie: 1) kucia koni; 2) leczenia chorób nóg konskich, jako między, wszystkimi najpospolitszych; 3) Tenże przyymować będzie do leczenia wszelkie konie chore, i razem wprawiać swych

uczniów sposobem całkiem praktycznym do leczenia wszelkich chorób konskich, razrobienia nayistotniejszych do tego operacyi. Ponieważ zaś, ani na koszt w leczeniu bydła, ani na bezpłatne utrzymywanie uczniów niema w Uniwersytecie żadnego funduszu; przeto dla chcących korzystać z otwierającej się wyż rzeczony szkoły, podają się następujące do wypełnienia warunki: 1) Można w każdym czasie przysyłać do Weterynarza Seitz, na placu spaskiey niegdys Cerkwii mieszkającego, chore konie i inne bydła do leczenia, lecz razem trzeba się z nim umówić względem wynadrodzenia mu kosztu, na ich karmienie i lekarstwa potrzebnego. 2) Chcący się uczyć praktycznej Weterynaryi, powinni mieć zabezpieczone dla siebie wszelkie opatrzenie i mieszkanie w mieście. 3) Mają się zapisać w liczbę uczniów Weterynaryi u Profesora i Kawalera Bojanusa. 4) Jesliby byli czymipoddanymi, złożyć powinni, świadectwo swego pana, w którym ma bydź wyrażone jego zezwolenie lub żądanie, aby brali naukę w szkole praktycznej Weterynaryi, i wskazana osoba w mieście tutejszém zamieszkała, do której się oni addressują, i któraby mając bliższy nad nimi dozór, we wszelkiem zdarzeniu wiadomość o nich dawać mogła. 5) Uczniowie tej szkoły obowiązani będą uczyć się najmniey 3 lata, i dla większey na to p. wności, każdy z nich przy weysciu złoży rubli srebrnych 25, a to na utrzymywanie narzędzi oraz innych rzeczy, które w początkach nauki zepsuc, albo nadwerężyć mogą. Pieniądze te będą im nazad zwrócone po ukończeniu lat trzech nauki; lecz tacy, którzyby wczesniey, to jest: przed upłynieniem lat trzech, szkołę opuścili, nazawsze je utracą. Wolni są jednak od składania tej opłaty uczniowie, którzyby przy weysciu do szkoły umieli już kuc, a tém samym czynili nadzieję, że narzędzi i innych ku temu używanych rzeczy nie popsują. 6) Przyjęci do szkoły Weterynaryi praktycznej uczniowie, obowiązani będą pod zarządzeniem Weterynarza Seitz, nabywać wprawy do kucia koni i leczenia chorych bydła, tak w stajniach przy szkole Weterynarney utrzymywanych, jako i tych, któreby przyprowadzono tylko dla poradzenia lekarstwa, podkucia, lub innych operacyi. 7) Powinni co rok examen praktyczny odbyć. 8) Po trzech leciech, gdy skończą naukę, i w praktycznym examinie okazą należytą zdatność i wprawę, otrzymają stosowne świadectwa.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Gazeta *Korrespondenta Warszawskiego* donosi z *Warszawy*, d. 19 września: „Dnia 17go b. miesiąca obchodzono tu uroczystość imienia Najjaśniejszey małżonki Jego C. K. Mosci, *Elżbiety Alexiejewny*. Odprawiono się uroczyste nabożeństwo w kaplicy obrzędu Greckiego i w kościele *ś. Jana*, na którym znajdowały się Rząd i Władze cywilne i wojskowe, zebrawszy się wprzód w pokojach zamkowych. Wieczorem miasto było oświetlone.

Taż gazeta donosi z *Krakowa* d. 11 września: „Dzień dzisiejszy, rocznica imienia Monarchy, który nadadł umiał Europie pokój, ludom szczęście, Polaków zrobić uczestnikami błogosławieństw, jakich doświadczają pod berłem dobrego tego Monarchy, Ojca ludów, obchodzony był w stolicy tutejszego departamentu, z uwielbieniem wielkości Jego odpowiadającym.

Nro *Dziennika głównego* 7762. *W Biurach Prefektury* dnia 7 lipca 1815 roku.

Prefekt departamentu Krakowskiego.

Do

W. Wiszniewskiego Kommissarza wojennego przy *Ces. Ros. łazarecie* wojskowym w *Krakowie*.

Czuąc oddalenie się *W. Kommissarza* z okolic naszych, nie mogę mu nie oświadczyć dziękczynienia, za dane dowody ciągłej urzędowej harmonii, jaką rodzi w każdym człowieku cnotliwym i urzędniku tyle, ile *W. Kommissarz* gorliwym, pragnienie do pełnienia obowiązków służby z przyjaznym znośzeniem się względem środków, ku temu celowi ważnymu dążących.

Dopełnił tedy *W. Kommissarz* pierwszych, boś wygody chorego z oszczędnością skarbu pogodzić potrafił; zachował drugie, a przez to unosisz z miasta i departamentu tutejszego słodkie wspomnienie, które ci towarzyszyć zawsze będzie. Szacunek i poważanie,

Wielogłowski Z. P.

Stokowski S. J.

Kurs Wileński na assygnaty: Rubel srebrny 4 r. k. 55; dukat 12 r. 99 k.; imperyal 42 r.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* zawiera z *Paryża*, pod 5 września: „Liczna partya działa teraz za *Xiąciem Orleanu*. Jednakże wołał *Xiążę* wyjechać do *Anglii*, aniżeli usłuchać wezwania fakcyi, która tylko na wzniecenie zamieszek godzi.

Podczas okropności rewolucyjnych, młody *Xiążę Orleanu*, mając tylko 100 luidorów, ratował się ucieczką z *Francyi* do *Szwajcaryi*, gdzie skrycie przebywał. Jeden wierny sługa całym jego był towarzystwem. A gdy już ostatniego luidora na życie wydał, niepoznany wszedł w obowiązek nauczyciela *Geometrii* w szkołce jedney w *Gryzonach*. Po śmierci *Robespierrea* opuścił schronienie swoje, i udał się do *Hamburga*, *Ameryki* &c.

Obie Izby zwołane są wyrokiem królewskim na dzień 25 t. m. — *Xiążę Angouleme* przesłał następujący list, z *Perpignan* d. 7 sierpnia, do Marszałka *Perignon*, znajdując go się w *Tuluzy*: „*Mości Panie Kuzynie, śpieszę uwiadomić WP.*, dla zaspokojenia dobrogo miasta naszego *Tuluzy*, że otrzymałem od *Generata Castanos* zapewnienie, iż wojska hiszpańskie terytoryum nasze oswobodzą, i cojną się za granicę hiszpańską. Spodziewam się przeto, iż będę mógł na początku następującego miesiąca powrócić do *Xiążny Angouleme*, do *Tuluzy*.

Ludwik Antoni. „

W tutejszemy kassie pocztowej niedostaje więcej 600,000 fr., które użyte były przez *Lavaletta* na ułatwienie *Bonapartemu* ucieczki z wyspy *Elby*. Podskarbi administracyi pocztowej, *P. Demoncy*, wpadł w bankructwo.

Popisy wojskowe, które gwardya pruska dnia dzisiejszego na równinach *Grenelle* odbyła, wzbudziły powszechne uwielbienie. W czasie rozdawania wielu regimentom pruskim nowych chorągwi, *Xiążę Wellington* pierwszy przybił złotym gwoździem chorągiew jedną do drzewca.

Widziano, niestety, jak we *Francyi* potudniowey ludzie, za popełnienie morderstwa, po 600 fr. płacić sobie kazali. Rewolucyonisci dopuszczają się tam wszelkich bezprawioów, dla zebrania pieniędzy i innych korzyści.

Marszałek *Moncey*, który wołał raczej złożonym być z zgodności swojej, aniżeli przeydować w sądzie wojennym na *Ney*, od wielu już lat żył w ścisłej przyjaźni z *Neyem*. *Ney* skraca sobie czas w więzieniu przegrywaniem na flecie, a podczas sądowego słuchania na mało rzeczy odpowiada. *Moncey* zaprowadzono do twierdzy *Bitsch*.

Zebrak 48 letni, kaleka na kulach chodzący, skazany został przez tutejszy trybunał na pięcioletnie więzienie, za to, że wołał: *Niech żyje Cesarz!* — A główni wikowaycy snują się dotąd jeszcze bezkarnie.

Dla wojska *Loary*, które się teraz do innych miejsc przeprowadza, wypłacono półtora miliona żołdu. Sztuczne przeniesienia i przemiany wojska *Loary* są powodem do wielu uwag.

Dnia 29 sierpnia, odbył *Xiążę Blücher* na równinach *Alenson*, rewiją 10,000 ludzi wojska pruskiego, które potem do *Bretanii* wyruszyło. Do dnia 5 t. m. znaczne kolumny wojska pruskiego przechodzić będą przez *Alenson*, gdzie *Xiążę Blücher* rewiją ich także odprawiać będzie.

Czytamy w tymże *Korrespondencie Hamburskim*, od granic francuzkich, pod dniem 10 września: „W *Paryżu* i departamentach *Francyi* znajdują się teraz trzy partye: króleska, republikańska i bonapartystow. Ostatnia składa się z ludzi wszelkiego stanu, którym terazniejszy stan rzeczy zgoła się nie podoba. Niestety! partya ta jest najliczniejszą. — Domysłają się, iż oprócz *Lille* i *Valenciennes*, wiele jeszcze twierdz francuzkich

wojskami sprzymierzonymi osadzonych będzie: wojska te do pewnego czasu będą się w nich kosztem *Francyi* utrzymywały. To jednak samo nie czyni mocnego zaręczenia spokojności, *Europa* zaś długoby jeszcze pod bronią zostawać musiała. — W południowej *Francyi*, a osobliwie w *Lyonie* dotąd wiele zielonych daje się widzieć kokard, które dowodem są ducha partyi, wzruszających teraz *Francją*.

Pewny temi czasy zapytany w *Paryżu*: „gdzie będzie mieszkał N. Cesarz Rosyjski. „ odpowiedział: „ *Dans la Plaine des Vertus, à l'hôtel de la Magnanimité*. „ (Na równinie cnót, w hotelu wspaniałomyślności).

Powiadają, iż część wojska angielskiego, pod sprawą Lorda *Wellingtona*, po zawarciu pokoju, na zimę do *Hannoweru* się przeniesie: czekać należy potwierdzenia o tej pogłosce.

Daley w tejże gazecie, z *Paryża* pod d. 7 września; „ Zapewniają, że postanowienia układów między *Francją* i sprzymierzonymi nie pierwiéy ogłoszone zostaną, az po udzieleniu ich obu Izbóm na pierwszych ich posiedzeniach. — Podług jednéy z gazet tutejszych, punkta przedugodnie pokoju, ostatniéy soboty podpisane i ratyfikowane zostały. — Bardzo rzadkie teraz jest wino w departamencie *Rodanu* i innych. — W październiku Xiążę *Orleans* z familiją z *Anglii* napowrót jest tu spodziewany. — Za odebraną wiadomością, o posuwaniu się *Hiszpanów*, natychmiast, podług naszych gazet, 25,000 ludzi gwardyi narodowych, z departamentów pogranicznych, usługi swoje Xięciu *Angouleme* ofiarowało. — Gdy dawniejszy Dyrektor poczt *Lavalette*, nie jest wojskowym, przeto cofniony został wyrok królewski, oddający go pod sąd wojskowy, i má on być sądzony przez zwyczajne trybunały. — Dla opatrzenia potrzebney żywności dla wojsk sprzymierzonych, ustanowiono teraz udzielną Kommissyą żywności. — W *Paryżu* zawsze w zapasie być powinno 250,000 centnarów zboża. — Na utrzymanie gubernatorów w prowincyach przeznaczono 20,000 fr. — D. 24 sierpnia N. Cesarz *Jmé Rosyjski* wezwać do siebie kazał siostrę *Marthe*, z wielką łaskawością ją przyjął, i udarował złotym medalem z wizerunkiem swoim, a razem znaczny podarek w pieniądzech dla niej uczynił. (Siostra *Marta* była karmicielką jeńców francuzkich, oraz ranionych *Rosyan*, *Polaków*, *Austryaków*, *Węgrów*, *Prusaków*, *Hiszpanów*, *Anglików*, *Szkotów*, *Irlandczyków*, *Włochów*, *Szwajcarów*, &c). — Zawczora Xiężna *Wagram* miała audyencyą u Króla. — *Boulay de la Meurthe*, Hrabia *Pipes*, ciągle jeszcze zostaje pod dozorem w *Saarbrück*. — W *Montpellier* także skonfederowani z *Nismes* wiele zamieszania zrobili, i wiele ludzi ranili. — O wyjeździe Xiężny *Angouleme* z *Bordeaux* do *Tuluzy*, pisze gazeta w *Bordeaux* wychodząca: „ Anioł nas opuścił; Pani ta nie jest Xiężną dla nas; jest to serdeczna przyjaciółka i czuła familiantka. „ — Kiedy zawczora Król wyjechał, koń jeden na drodze trochę się ranil i wyprzężony być musiał. Mnóstwo ludu zebrało się zaraz dla okazania czci

swojej dla *J. K. M.* — Dla okazania wdzięczności Xięciu *Angouleme*, za wstrzymanie wojsk hiszpańskich, mieszkańcy *Perpignanu* przypadającą na nich kontrybucyą wojenną, ze 100,000,000, na jeden raz złożyli. — Król Hiszpański, przez posła swojego, Hrabiego *Alava*, przesłał Xięciu *Berry* order złotego runa. — D. 11 t. m. na równinach *Vertus* obchodzony będzie dzień imienin N. Cesarza *Alexandra*. Wielka rewija odprawi się dnia 10go: Cesarz Rosyjski poseł, Hrabia *Pozzo di Borgo*, także do *Vertus* ztąd wyjechał. — Wojska pruskie weszły także do okolic *Brestu*. W *Nantes*, stosownie do zawartej z pruskimi jenerałami konwencyi, obywatele nie będą utrzymywać żołnierzy na kwaterach. — Do *Strasburga* przybyło 4 rossyjskich officerów, z oddziałem żołnierzy i wielą wozami, na które zabiorą ztamtąd 8,000 karabinów. — *Brest* z okolicami zapłaci kontrybucyą wojenną 319,000 fr. — W *St. Afrique*, podług gazet naszych, w zapalonym kościele jednym wiele protestantów zgorzało. — Xiężna *Angouleme* na 15 jest spodziewana. — Zawczora prezentowano Xięciu *Monsieur* kobietę 117 lat mającą z synem jej, który ma 58 lat; Xiążę łaskawie ich przyjął. — W *Condrieux* nad *Rodanem*, dwaj xięża, w czasie prowadzenia umarłego do grobu, zastrzeleni zostali przez bonapartystów, którzy głośno powiadali, że toż samo stanie się w całej *Francyi* z xiężami strony królewskiej. — W *Medyolanie*, na koronacyi, która z wielką pompą ma się odprawiać, będą rozrzucane medale koronacyi. — Ponieważ *Paryżanie* bardzo opieszali są w opłacie przypadającej na nich kontrybucy, przeto władze paryzkie przymusu użyć musiały.

Wojska hiszpańskie, które się pod Jenerałem *Avisbal* zbliżyły były ku *Bajonnie*, gdzie już dzień i noc pod bronią czuwano, także się cofnęły. *Bajonna* ogłoszona była w stanie oblężenia, a władze mieyscowe kilka odezw wydały. Wszyscy mieszkańcy z okolic dobrojni wezwani byli. Jenerał hiszpański *Avisbal*, pod 27 sierpnia, z *Irunu*, wydał proklamacyą, w której wyraził: „ Ze wprowadzie wiarotomny naczelnik (*Bonaparte*) zaburzający spokojność fakeyi zniknął; atoli duch jego jeszcze panuje i czołga się w ciemności. Królowi przywrócony wprowadzie został tron jego; ale serca jeszcze mu nie są poddane. Hiszpani nie przychodzą, dla rozszarpania *Francyi*, ale dla utrzymania Królowi państw jego. „ Później jednak, wojska te, jako i inne hiszpańskie, za wstawieniem się Xięcia *Angouleme*, cofać się zaczęły.

Słychać o przywróceniu kompanii gwardyi szlacheckiej. *Dziennik paryzki* powstaje przeciwko utworzeniu tego oddziału. „ Gwardya (wyraża on) powinna być podporą tronu, i stawać nie tylko w salach i pałacach dworskich, ale i do boju. Na cóż się przyda szwadron jazdy, za którym ciągnie drugi szwadron słuźalców, dla opatrywania koni. Trzeba nam gwardyi, któraby czyniła obróty i

walczyła. Naprzeciw olbrzymóm gwardyi Rossyjskiej i mocnym Szkotóm, potrzeba stawić ludzi, którzyby równie, jak oni, byli zahartowani; dla którychby nie było zbyt góra w lecie, ani mrozu w zimie; którzyby przywykli do znoszenia głodu, pragnienia i znoju, a słuchając głosu potrzeby lub honoru, szli odważnie na śmierć. Służba w wojnie niech nadaje pierwsze prawo do gwardyi; nie liczymy tytułów, ale czyny, nie stopnie szlachectwa, ale lata służby wojennej; nie pytamy się, czyli przodkowie ich walczyli pod *Bovines*, *Rocroy* i t. d., albowiem Król nie potrzebuje ich pradziadów, lecz ich samych; spytamy się raczej, czy walczyli pod *Fleurus*, *Hohenlinden*, *Marengo*, w *Hollandyi* pod *Flechegrü*, w *Wandei* pod *Stoffletem*, i nad *Renem*, pod wnukiem *Kondeusza Wielkiego*.

Naczelný Wódz wojska *Loary*, Marszałek *Macdonald*, wydał w główný kwaterze swojej następującą odezwę do tegoż wojska.

„*Zołnierze! Nadeszła chwila, w której urządzenia Króla względem rozpuszczenia pułków piechoty liniowej i lekkiej, dopełnionemi być mają. Czytaliście je ze spokojnością i poddałście się im z powolną i otwartą rezygnacją. Dziękuję niech będą mądrym i oycowskiem prawidłem najsprawiedliwszego Króla; przewyższając one wszelkie oczekiwania! Zaszczytne nagrody przyznane są wszystkim stopniom, czy one przestają być czynnymi, lub też w czynności pozostają. Samo nawet odprawienie jest tylko pozorne; gdyż w téj chwili, w której rozwiązaniu pułków postanowionem zostało, połączą się one znowu pod nowym nazwiskiem. Ono wam przypomina owe godne sławy legijony, będące dziś jeszcze przedmiotem podziwienia dla ich mężstwa (w którym i wy z nimi równymi jesteście), i dla owej godnej pochwały i męstwa, tudzież skromnego posłuszeństwa, które stanowiły ich siłę i sławę. Oby Wam one w przyszłości za wzór służyły! Rozstajecie się z towarzyszami Waszymi, lecz tylko dla połączenia się z krewnymi, przyjaciółmi i Ziolkami Waszymi. Synowie teyże samcy ziemi, wychowani i ćwiczeni w jednakich zasadach, będziecie mieli jednaki sposób myślenia i zwyczaje; węzeł mający Was kojarzyć, będzie nierozdzielny, a legijony tylko w należnej królowi wierności i w miłości Ojczyzny ubiegają się. Wy, którzy do domów swoich powracacie, dajcie przykład tych uczuć, i zaniescie tam nadzieję lepszej przyszłości. Wy, którzy nieco używać będziecie spoczynku, dla przyjęcia na przyszłość obowiązków, jakie włożą na Was prawa, stawcie się z temi uczuciami pod chorągwie legijonów Waszych — *Zołnierze* bytęj dawnęj gwardyi! *Rostropność* i dobre zachowanie się wszędzie Was zaleca, i zasłużycie na chwałę być powołanymi do boku najlepszemu z Królów; straż tronu powierzona będzie wierności Waszemu. Usługi Wasze nieustają; idziecie tylko za urlopem, póki okoliczności, utworzenia nowych pułków gwardyi Królewskiej niedozwólą. Ci z pomiędzy Was, którzy do tey gwardyi, lub zandarmeryi należeć nie mogą, będą mogli z prawem zupełnem stać się o miejsce w legijonach departamentowych. Przekonany jestem, iż zawsze będziecie wzorem wierności i porządku, jak byliście we wszelkich czasach wzorem mężstwa. Wspieram wszelkimi środkami mojemi usiłowania Króla w wypłaceniu Wam żołdu Waszego; lecz jeżeli, pomimo wszelkich pomocnych środków, wyciągnięciu prowincyj, będące skutkiem tego nieszczęścia, w które wpadła nasza oycyzna, z przyrzeczą aż nadto znajomych wypadków, jeżeli, mówię, to wyciągnięcie nie dozwoli wszystkiego zapłacić, órzymacie rewersa, które w Departamentach Waszych wypłacone Wam będą, a w dobrém postępowaniu, które tam zachowacie, znajdziecie zapewnienie uczuć moich i miłości dla dawnych moich współtowarzyszów órzą. W główný kwaterze *Bourges* d. 26 sierpnia 1845. Marszałek, *Książę Parentu*, Wódz naczelný wojska *Loary*. (Podpisano) *Macdonald*.*

W gazecie berlińskiej czytamy, z *Paryża* pod 7 września: *Gazeta Journal des Debats* zawiera co następuje: Wielkich się, jak słusznie należą, spodziewają rzeczy po nadchodzącym zebraniu się *Izb*. Wszyscy rozsądni *Francuzi* jedno tylko mają życzenie, i spełnienia się jego oczekują po nowéj *Reprezentacyi* narodowéj. Nie można atoli zaprzeczyć, iż zapaleńcy, którzy na wszystko przez powiększające szkło namiętności swoich patrzą, wiele sobie od ciała prawodawczego obiecują. Spodziewają się oni i oczekują, że *Izby* wszystko to, co jest nowém, odrzucą, a wszystko, co jest starem, znowu przywrócą. Tylko przez wierne przywiązanie do Króla mogą się obie partye pogodzić. Życzyć należy, ażeby *Izby* trzymały się złotej drogi pośredniej, i ażeby zebranie się ich dłużej już zwłóconém nie było.

Gwardya narodowa paryzka podała *Królowi*, w sali *Marszałków*, następujący adres (u którego wiele się znajdowało podpisów): „*N. Panie! Racz W. K. Mość* pozwolić wiernym sługom swoim, członkom *gwardyi narodowey paryzkiej*, iżby im wolno było złożyć u stop *W. K. M.* wyrażenie ich miłości, obawy i życzeń. *N. Panie*, szczęśliwi jesteśmy od tego czasu, kiedyś nam powrócony został; dla czegoż łączy się z tem zapalem obecnej radości, bojaźń przyszłości, przypomnienie przeszłości? Dalekim niech od nas będzie, zastanawiać wzrok nasz nad tem, co do nas nie należy. Ale czyż naraziemy się na nielaskę królewską, jeżeli się odważymy zwrócić uwagę *W. K. M.* na korpus, którego skład jest nam znany: gdyż sami części jego tworzymy? *Wiadomo* było *W. K. M.* Mci podczas pierwszego wstąpienia jego na tron, w jakich okolicznościach i przez kogo *gwardya* narodowa do czynnej służby użytą została: dostatecznym było to powodem do wzbudzenia słusznego podejrzenia przeciwko większej części tych, którzy jej dowódcami mianowani byli. Ze wspaniałością pełną zaufania, chcieli *W. K. Mość* widzieć w niej tylko wiernych poddanych, i rozciągnąć dobrodziejstwa swoje w równy mierze na wszystkich. Atoli, *N. Panie*, są dusze, których niczem wzruszyć, niczem z odwołać nie można; a jeżeli podczas nieszczęśliwego oddalenia się, do którego *W. K. Mość* zmuszony był, *gwardya* narodowa w wielu oficerach swoich wzór wierności znalazła, widziała również z drugiej strony wielu temiż rękami, które nie dawno dla przyymowania łask wyciągały, rozrzucających ogień buntu, i wstrzymujących serca tych, którzy do najlepszego z Królów biedz chcieli. Te to zbrodnie słuszną niechęć naszą wzbudziły; one to okazują potrzebę przedniego odrodzenia się korpusu oficerów *gwardyi narodowey*; one to w obliczu *W. K. M.* uniemożliwiają te połączone z najgłębszym uszanowaniem wierność, której odważyliśmy się tu użyć. *Gwardya* narodowa (zawsze tak mówili, i zawsze nam to powtarzają) urządzoną jest jedynie dla utrzymania bezpieczeństwa powszechnego. Atoli zgadza się to z zachowaniem spokojności, i tyle naczelników tey *gwardyi* tak mocno i tak gwałtownie jelo się sprawy przywłaszczyciela? Jest to dla zachowania pokoju, że z taką wyuzdaną zapalczywością wspierali zamachy tyrana, i tak wielu zacnych ludzi pogrozkami i przerażającymi słowami do podobnegoż wspierania tych zamachów zmuszali? Niechayże się nauczą od nas ci ludzie

za bez konstytucyjnej Królewskiej władzy, wszystko w kraju jest fakcją, i nieprzyjacielem kraju; że Król i Ojczyzna są to rzeczy nierozdzielne; i że, dla wybawienia ojczyzny, należy zupełnie poświęcić się dla Króla. Oto są, N. Panie, zasady, na których my, dla osób naszych, utrzymanie porządku i spokojności zakładamy; a zasady te staną się zasadami całej gwardyi narodowej, jeżeli tylko takich mężów na czele swoim mieć będzie, których jawnie wyznaje i wymienia. Wówczas, N. Panie, gwardya narodowa Paryżka idąc za przykładem znanego Naczelnego Wodza swego, otaczać będzie W. K. Mość z nie-naruszoną miłością, uwielbieniem i wiernością; wtedy, i tylko wtedy, stać się ona może jedną z najdzielniejszych podpor tronu i wolności powszechnej. (Tu następują liczne podpisy.)

Monitor umieścił potem, z dziennika gwardyi narodowych, następujące oświadczenie: „Ponieważ różne gazety ogłosiły powyższy adres, który upoważniony być miał podpisami wielu członków gwardyi narodowej, różnego stopnia i różnych legionów, oświadczamy przeto niniejszemu, iż nic o tem nie wiemy, czyli pomieniony adres był istotnie ułożony, a tem bardziej o tem powątpiwać należy: gdy rozkaz dzienny z d. 20 kwietnia 1814, układania podobnych pism wyraźnie zabrania. (Tu następuje co do słowa wspomniany rozkaz dzienny.)

Wczora odprawiła się rada Ministrów. Król prezydował na tem posiedzeniu od godziny 2 do 4tej. O godzinie 5tej był Król na nie-sporach w kaplicy. — Spodziewają się, że Xiężna Angouleme powróci tu na dzień 15 t. m. Wyjechała ona już z Bordeaux do Tuluzy. Xiążę przybył tu dnia wczorayszego. — Wyrokiem królewskim rozpuszczone są, tak nazwane, 8 regimentów piechoty cudzoziemskiej, a na ich miejscu organizować się będzie nowy legion, pod imieniem *legionów cudzoziemskich*. — Gwardya królewska składać się będzie na przyszłość ze z dywizyi piechoty i ze z dywizyi jazdy. Mianowani są w nich Majorami jenerałnymi: Xiążę Bellano (Victor); Xże Reggio (Oudinot); Xże Raguzy (Marmont), i Xże Tarentu (Macdonald). Jenerałami porucznikami 4ch dywizyi są: Hrabowie, Lauriston, Bourmont, Bodesoult i Dijon.

N. Cesarz Alexander opuścił Paryż d. 6 t. m. N. Pan udał się do Chalony, gdzie też zjadą się na rewii pod Vertus Cesarz Austriacki, Król Pruski i Xiążę Wellington. Stanęło tam już obozem 40,000 Rossyan. Przepyszny namiot wystawiony jest dla Monarchów.

W Joigny ma być wytknięty oboz dla 30,000 Wirtemberczyków, którzy tam popisy wojskowe odbyć mają. — W Burgundyi taki niedostatek wina, że żołnierze austriaccy tylko połową zwyczajnej porcyi kontentować się muszą.

Cesarz Austriacki wkrótce ztąd do Lyonu wyjedzie. Mówią, iż się przez Marsylię do Włoch uda. W Marsylii stoi 4,000 Austriaków na załodze. W Nismes dowodzi Jenerał Nugent, w Awenionie ma główną kwartę Jenerał Bianchi, a w Orange Jenerał Neipperg.

Lord Castlereagh nie mógł wyjechać do Anglii. Koń mocno go kopytem ugodził; od

tęgo czasu nie wychodzi Lord z mieszkania swego. — Przybycie Pośta hiszpańskiego, Hrabiego Peralada codziennie tu jest spodziewane.

Po zdobyciu Huningi, z kolei ma nastąpić bombardowanie Neu-Breisach; rozumieją, iż opór będzie długi: gdyż miasto to mocno obwarowane, oraz w żywność, i amunicyą dobrze jest opatrzone. — Prusacy, którzy trzymają Maubeuge, Avesne, Landrecy, Philippeville, Rocroy i Marienburg, przyprowadzają twierdze te do najlepszego stanu obrony. Dobywanie Montmedy już rozpoczęte. Dowódca twierdzy odrzucił wszelkie propozycje, jakie mu ze strony pruskiej uczynione były. Mówią, że Xiążę August Pruski włożył na niego odpowiedzialność za wszelkie nieszczęścia, któreby z przyczyny oporu tego nastąpiły.

Dnia 3 t. m. zbuntowała się załoga strasburska. Niezaspokojeni podoficerowie i żołnierze utworzyli niejako komitet, który zajmował się wszelkimi działaniami; zadania przedstawiał i w układy wchodził. Serżanci, starsi dobosze i inni niskiego stopnia wojskowi, zastępowali obowiązki naczelnego Jenerała, sztabu głównego, Dowodcy placu, &c. Naczelnym Jenerałem był Bonnet, serżant 7go regimentu lekkiej piechoty. Wydawał on rozkazy dzienne, odezwy &c., bez dalszych jednak podpisów, jak tylko: *Załoga*. Wreszcie bunt ten nie miał innego zamiaru, tylko uzyskanie zaległego żołdu przed wyściem wojsk liniowych, co też i uzyskał: gdyż miasto zmuszone było złożyć 700,000 fr. Bonnet, zebrawszy tę sumę przez nadzwyczajną kontrybucyą wojskową; złożył natychmiast dowództwo swoje i powrócił do dawnego stanu. Dalsi, nowo mianowani naczelnicy, poszli za jego przykładem. Wprzód jeszcze była wielka parada wojskowa, na której zebrany cały korpus przeciagał z muzyką wojenną, wydając okrzyki: „Niech żyje Król! Niech żyją Strasburczycy! Niech żyje załoga! „ Składając dowództwo naczelnicy wódz Bonnet miał jeszcze przemowę z balkonu, na plac wychodzącego; kazał zatknąć białą chorągiew, trzy razy nią pozdrowił licznie zgromadzonych widzów, poczem ustąpił z teatru, jednakże nie był przyjęty z oklaskami od mieszkańców, którym komedia ta za drogo kosztowała. Bonnet do tego stopnia, zuchwałość posunął, iż wieczorem znajdował się u Jenerała Kopp. Podczas tych niespokojności śmiertelnie ranniony został furman jeneralski, który jadąc prędko po siano, przejechał młodego chłopca, syna jednego oficera. Chwilowy ten naczelnicy dowódca, serżant Bonnet, kazał oznajmić chęć bytności z odwiedzinami u austriackiego Jenerała Volkmann, ale przyjęty był od niego, jak należało. Jenerał pytał go z godnością: czy rozumie, że Jenerał austriacki wdawać się będzie w układy z serżantem francuzkim, i opuścił go z pogardą.

Marszałek Ney od tego czasu, jak go zaprowadzono do więzienia, nie ma wolności rozmawiania z żadnym więźniem; mieszka w osobnej izbie; wolno mu używać przechadzki od godziny 7ej z rana do 7ej wieczorem.

ale zawsze samemu tylko. Anglicy dają wielkie pochwały Marszałkowi *Moncey*, który wolał pójść do więzienia, aniżeli sędzić *przyjaciela swego Ney*.

Papiery nasze ciągle się podnoszą. Nadzieja blizkiego pokoju i zaczynający znowu kwitnąć handel, za przyczynę tego uważane być powinny.

Małżonka Półkownika *Labeoyere* nagłą śmiercią umarła: powszechnie ona jest żalowana. — Załoga twierdzy *Belfort*, równie jak i *strasburska*, ale z większym umiarkowaniem, dopominała się zaległego żołdu. Poczem Jenerał *Lecourbe* kazał sprzedać wszystkie zbywające konie i inne rzeczy wojskowe, w celu zebrania potrzebnych pieniędzy. — We *Francyi* najmocniej daje się czuć niedostatek koniczyzny i kartofli. — D. 7 t. m. przed południem, widziano na placu *Cirousseli* przechodzący pojazd, w którym się znajdował francuzki Jenerał. Pojazd otoczony był 30 żołnierzami kawaleryi pruskiej, i tyłaż kawalerzystami austriackimi; przed pojazdem jechała żandarmerya francuzka.

ANGLIA.

Kirrespondent hamburski donosi z Londynu pod 8 września: „Równie ministeryum, jak Dyrektorowie kompanii wschodnio-indyjskiej, bardzo są nieukontentowani, że gubernator jeneralny, Lord *Moira*, wojnę z władcą kraju *Napaul* rozpoczął: gdy wojna ta żadney korzyści przynieść nie może.

Sycylijski okręt, *Salvador*, pod kapitanem *Romano*, d. 19 sierpnia, spotkał się pod wysokością, *Lisbony*, z okrętem angielskim, od którego się dowiedział, że pokazujący się okręt liniowy, jest *Northumberland*, na którym *Bonaparte* się znajduje. A że kapitan, długo krążąc na śródziemnym morzu, nic zgoła nie wiedział o wypadkach ostatnich i losie *Napoleona*, przez ciekawość tedy płynął ku *Northumberland*, i widział, jak wnosi, *Bonaparte*go, przechadzającego się na pokładzie. *Northumberlandowi* służył wtedy wiatr nypomyślniejszy do jego podróży.

Summę, którą *Caulaincomt* na banku tutajszym ulokował, na 157,000 f. st. wynoszą. — Liczba studentów w *Oxfordzie* jest teraz 1,013.

O G Ł O S Z E N I A

I. N. 8,262. Od Komisssyi wileńskiego prowijskiego Depo wzywają się życzący podjąć się reparacyi skarbowey piekarni, w mieście Wilnie, w pojezuickim folwarku, z należącym do niej naczyniem drewnianym i miedzianym, żeby się stawili do Komisssyi dla targow, w terminach, terażniejszego miesiąca dniach: 1szym 22go; 2gim 27; i ostatecznym dnia 30, z prawnymi ewikcyami. Dnia 20 sierpnia 1815 roku.

I. Litewsko Grodzieskiego Sądu Głównego zgi Departament ogłasza, iż sprawa rozpoczęta stosownie do prośb U. U. *Ambrozego* i *Mardarta Rostockich*, względem uczynionego przez zeszlęgo *Unickich* kościołów metropolite, *Teodozego Rostockiego* na ruchomy i nie ruchomy majątek jego, testamentem zapisany *Majorowi Romanowi Rostockiemu*, na skutek uka-

zu Rządzącego Senatu pod dniem 9 czerwca 1815 roku, do Izby Cywilney S. Petersburgskiej wydane, przez ten Departament poruczone zostało do przejrzenia *Ziemskiemu Sądowi Powiatu Nowogródzkiego*. Dnia 10 septembra 1815 roku. Expedytor, *Kolleski Sekretarz Lizunowicz*.

I. W skutek remissyinego Dekretu *Białorusko-Witepskiego Sądu z Departamentu*. Sąd Exdywizorski dnia 12 julii zjachawszy do majątności *Niperowa* w Powiecie rzezyckim *leżący*. Dnia 15 julii Dekretem przeznaczył administracyą dóbr i Kapitałów po *Józefie Krzywcu* pozostałych *Rodziewiczom*, a przez tychże na taxę Exdywizyą wieczną oddanych, a by administratorowie przez gazetę *Kuryera Litewskiego* wszystkich *Krzywca Pretensorów, Kredytorów i Debitorów* pomieścili, izby wszyscy na dniu 2 marca 1816 roku z dowodami stawali przed Sąd Exdywizorski, mający się odbywać w Powiatowym mieście *Rzezycy* pod utratą swych pretensyi złożenia *Komportacyi i kopii spraw* od 1 7bra przez 6 tygodni do *Kancellaryi Ziem. Rzezyckiej* o czym wszystkim, administracya przez niniejszą gazetę awizuje 1815 roku 7bra 1 d. Plenipotent *Jan Rodziewicz*.

I. Roku 1815 augusta 29 dnia. Na skutek Dekretu remissyinego Sądu Ziem. Rzezyckiego w dniu 14 augusta roku 1815 serowanego, taxę i exdywizyą dóbr *Nowego Dworu* w Powiecie *Rzezyckim* położonych i dalszego wszelkiego *nieruchomego i ruchomego W. Antoniego Oskierki Sędziego Norm. Rzezyck. majątku*, dla usatysfakcyonowania jednoczasowego wszystkich tegoż *JWW. i WW. Wierzycieli i różnego tytułu pretensorów* przeznaczającego, Sąd *Taxatorsko-Exdywizorski* do dóbr *Nowego Dworu* w dniu 28 tego miesiąca fixe na zjazd przeznaczony przybywszy w komplecie osób trzech Dekretem remissyinyim zadeterminowanym jurysdykcyą Sądów swoich ufundował, i pod stannością stron w Dekrecie wyrażonych Dekretem odkładowym tak *Debitorowi W. Antoniemu Oskierce Sędziemu* jakoteż wszystkim tegoż *JWW. i WW. Wierzycielom i pretensorom* wszystkich dokumentów i wszelkich *Aktow fundusz i pretensye* wyświecających *komportacyą do kancellaryi Ziem. Rzezyckiej* z czteroniedzielną persystencyą onych na dniu dziesiątym 8bra niniejszego roku nakazał, zjazd powtórny na ostateczne rozpoznanie wszystkich pretensyów na dzień 30 9bra udeterminował i dla uwiadnienia wszystkich *W. Oskierki Sędziego JWW. i WW. Wierzycieli i pretensorów* do niniejszego konkursu łączyć się powinny, tak o nastaniu takowego wyroku jakoteż, że na niestawiających wieczną amissyą zapisano trzykrotnie przez gazetę *Kuryera Litewskiego* ogłosić, *W. Zastawnego dóbr Nowego Dworu Possessor* z obowiązkał. *Franciszek Sołtan* Prezydujący Exdywizor. *Jan Przybora* Podsedek Ziem. Ptu Rzgo Exdywizor. *Jan Kwietkowski* Pisarz Ziem. Ptu Rzezyckiego Exdywizor. *Franciszek Ruszczyk* Sądu Exdywizorskiego Rejent.

I W *Kuryerze Litewskim* wyszłym w roku teraż-

1. Wawrzyniec Klimowicz Prezydent Grodzki Powiatu Wileńskiego, Kozakowski Prezydent Grodzki Kowieński, Felicjan Gadon Pisarz Ziem. Powiatu Telszewskiego z Gubernii Wileńskiej, Michał Rodziewicz Sędzia Ziem. Powiatu Wileyskiego, Felix Woydziewicz Podsekretarz Ziem. Powiatu Słuckiego, Ignacy Chomiński Pisarz Ziem. Powiatu Wileyskiego z Gubernii Minskiej Urzędnicy.

Oznajmujemy tym Urzędowym obwieszczeniem listem, iż w skutek Dekretu remissyjnego Sądu Głównego Lit. zgo Departamentu w roku 1812 marca 23 dnia zapadłego ogólnego majątku tak ruchomego jakoteż nieruchomego, po zesłaniu z tego świata Janusza Hrabiego Tyszkiewicz z Generałem W. Polch i kawalera pozostałego takę i exdywizją na satysfakcyę wierzycieli, onego determinującego po uprzedzeniu pierwiastkowych przez Dekret w roku 1814 maja 5 dnia w Sądzie Exdywizorskim zapadły dyllacyow, że od daty niniejszego obwieszczenia za niedziel cztery dla załatwienia akcesoryjnych wyroków i przystąpienia do oczewistej rozprawy, My Urzędnicy Gubernii Wileńskiej wszyscy trzej, a z Gubernii Minskiej dwóch do dóbr Głównych Strzednika w Xięztwie Zmudzkiem Ptu Rosień. polżonych zjedziemy w jakowym czasie, ażeby wszystkie strony do tego interesu w piływ mające z wszelką gotowoscią usposobione były najmocniey zastrzegamy.

Roku 1815 msca 7bra 15 dnia Wożny niżej wyrażony świadczą, iż tę kopia obwieszczenia z autentycznym zgodną, od WW Urzędników na Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dobrach Strzednika w Peie Rosień. leżących, przeznaczonych JW. Eleonory z Hrabów Tyszkiewiczów Gielgudowej Marszałkowej nadwornej, w Xięztwie Lit. Zastawny possessorce tychże dóbr Strzednika w majątności Strzednika podałem od daty dzisiejszy Urzędnicy na wzmieniony Sąd w komplecie pięciu za niedziel cztery przybędą oznajmiłem i opowiedziałem.

Roku 1815 7bra 16 dnia przed sktami Ziemskimi Rosień. stawając obecnie Wożny tę relacyę obwieszczenia zeznał. Przyjolem Jan Gimbut Rejent Ziem. Ptu Rosień.

1. Ponieważ WJP. Wincenty Pohoski Medyk dla interessow swoich plenipotencyą do zarządzania wszelkimi interesami i domami mojemi, mnie złożył, i zupełny zdał z czynności swych rachunek; przeto, że odtąd ja sama lub przez innego Plenipotenta we wszelkich mych interesach czynić będę ze wszystkimi według wynikłych potrzeb, powszechnosć uwiadamiam; a iesliby kto miał jakie obliży lub karty, na długi zaciągnięte przez tegoż WJP. Pohoskiego na imie moje, takowych jawienia do mnie w domie pod N. 519 mieszkającej, w ciągu miesiąca; pod utratą summ kredytowanych upraszam. — Wilno roku 1815 7bra 21 dnia — Maryanna z Minkiewiczow Kurzątkowska Sztab-lekarowa Woysk Ross.

1. Ze dnia trzynastego na 14 w nocy miesiąca septembra 1815 roku w karczmie Mitkach spełniona została kradzież, rzeczy następnich. Szkatuła mosiędzen okuta z zamkiem wewnętrznym w niej papiery do kompromissu służące, między JJWW. Ferdynandem Hrabią Platerem Starostą, Józefem Wawreckim Jenerałem, Thadeuszem Puzyną Jenerałem, Józefem Szyszło Woyskim i Teodorem Ciemnołonskim, mianowicie: Protokół Dekretowy w Mitkach ferowany akcesoryjnie przez JWch Thadeusza Bystrama, Franciszka Komorowskiego i Thadeusza Platara — Dokumenta na kompromis między wyżej zmienionymi osobami przyznane. Przywilej na majątek Golminiany alias Zyznopolie autentyczny z puszką blaszaną do maszy sukna fioletowym z sznurami tegoż koloru jedwabnymi sam pisany na pergaminie. Pugilares z papierami; Proces sądowy — Pieczętka

srebrna z herbami Bystramowskim i pak papierów notat preskrypcyów Alchimiznych i recept doktorski, oprócz tych i inne. Lanszawicki oleyno malowany na walku. Tabakiera złota roboty matowej w formie kufereka w futerale czerwono oprawnym. Tabakiera srebrna podwoyna we środku wyślacana roboty perelkowej z wyrzniętymi na jedney stronie herbu Bystramów, a na drugiej cyfry TB., mająca w sobie u wierzchu jednego potjemniczek, z wymującym u środka przedziałem tak, że z podwoynej można zrobić pojedynczą, obie te tabakierzy w worku zamiszowym, w trzech szufladkach u spodu tey szkatuły znajdujących się było, numizmatów starych rublów i talarów sztuk dziesięć, talarów obrączk. holender. sztuk 4, szostakami starymi złotych dziesiątek, kieszcza jedwabna z kolorów fioletu zielonego, sznurek jedwabny do zegarka. kul ołowianych od pistoleciaków angielskich od tychże kluczy forma od kul. Worek zamiszowy z sześciu talarunkami blaszanymi nabitemi i rozeczkiem z prochem poczdamskim, na spodzie w tey szkatule flaszeczek kilka z lekarstwami prócz szkatuły. Zegarek złoty repetier z powierzchnią kopertą tombakową z sznurkiem jedwabnym zielonym na nim kluczyk złota koronego. Pistoleciki angielskie szrubowane z potajemnymi cylindrami frak i pantaliony garnitrowe z sukna koloru kafowego, czapka granetowa z galonem srebrnym okrągła grubo wyscielana bez daszku i rękawiczek zamiszowych par 2, brewerka z granatowego sukna siwemi baranami cała podbita, surdut ciemno zielony kitayko takąż podszyty z czarnym axamitnym kołnierzem. Za znalezieniem powyżey wymienioney kradzieży i za przystawieniem oney właścicielowi przyzwoitą urecza się nadgrode. Takowy registr ręką własną podpisuje dat w Mitkach roku 1815 miesiąca septembra 16 dnia. Thadeusz Bystramb. Prezydent Ziem. Ptu Upit.

1. Roku 1815 7bra 8 dnia uciekło trzech ludzi z majątku Wornian w Guber. i Pcie Wileń. sytt. Dziedzicznego JW. Mikołaja Abramowicza p. Półkownika woysk pol. którzy niemają skradzionych rzeczy i koni parę zabrawszy w broń przysposobiwszy się jako to strzelby pistolety i pałasze na imie pierwszy Kazimierz Gulbicki Felczer wzrostu sporego twarzy okrągłej białey, włosow ciemno bład w surducie ciemnego szaraczku, od urodzenia ma lat 20 — Drugi Kazimierz Augustynowicz tkacz a dopiero przezwal się Woński wzrostu niskiego twarzy białey włosow swiatłych w surducie swiatłym od urodzenia lat 20 — Trzeci Stanisław Ulbicki szewc wzrostu niskiego włosow ciemnych twarzy okrągłej od urodzenia tat 19 w kápocie siermiejney którzy udali się ku Kurlandyi na Widze. Sąd niższy Ziem. Ptu Brasławskiego przejoł, i zatrzymał, a za niemi goniacemu 7bra 11go wydał, któren wziowszy nie daley odwoził jak pułmili, pod pierwszy las — Ci złodzieje do brawszy się do pałasow porabali doganiającego dziesiątników, a sami niektóre po zabierawszy kradzione rzeczy piechoto uciekli — Jeseliby gdzie i w jakim Powiecie okazali się takowi złodzieje nayspokorniey upraszam ich pobrać, a pobrawszy Sądowi Niższemu Ziem. Ptu Wileń. odesłać dat ut supra. J. Skwierczynski mpr.

3. N. 53. Sąd Graniczny Taxatorsko Exdywizorski wyrok swój oczwisty w dniu 6tym idącego miesiąca, między Kredytorami JW. Stanisława, Józefa Judyckiego, w dobrach Kamieniu, zapadły od zaczętey w dniu tymże Promulgaty; a w dniu ponizey wyrażonym skończoney ogłoszwszy, gdy do przysłuchania onego wiele nieobecnych stron dostrzegł; ztym, aby strony pomienonym Dekretem objęte ni-wiadoomością o Promulgacie Dekretu niewymawiając się, zwykle następującey w sprawie konkursu emmissyi nie ulegli, wiedzieć daje, iż wszyscy JW. Stanisława Judyckiego (przez oycę jego) wierzyciele, na rzetelnosci swoich należościov mają sędzone przysięgi; które w przeciągu sześciu tygodni w miejscach przyległayszych swego mieszkania wykonać są, obowiązani, pod utratą sędzoney rzeczy, i że Protokół dekreto- wy w Sądzie Głównym Gubernii Mńskiej drugiego Departamentu złożony będzie, a między tym kancelarya Sądu Exdywizorskiego dla wydania Excerptu stronom w miejscu byłey exystencyi Sądu in fundo Kamienia kilka dni pozostać — Dat w Kamieniu 1815 7bra 10. Rafał Gordziałowski Exdywizor Prezydujący. Józef Rudnicki Sędzia Normalny Ptu Bobrigo Exdywizor. Jerzy z Kalnik Soroka Ziem. Oszm. Ptu Exdywizor. Samuel Kostrowicki Sędzia Z. Miń. Exdywizor. Józef Strupinski Sędzia Grodz. Oszm. Exdywizor. Mateusz Bogucki Sądu G. L. i Exdywizor Rejent.

3. N. 176 Sąd Exdywizorski Zaslowski przez niniejszą publiczną Awizacyą daje wiedzieć: iż dzieło exdywizyi dóbr Grafa Michała Przedzieckiego w czynnościach sądowych już się ma ku końcowi, i Dekret ze wszystkiemi do Konkursu należącemi stronami niezawodnie będzie promulgowany od dnia 21 praesen. dla wysłuchania, którego i dla wykonania decydowanych przysięg, niemniej dla wniesienia składek na opłatę skarbowych ni-dominów uprzednio za-determinowanych sub extenuatione sched, aby wszyscy Kredytorowie i pretensorowie Grafa Michała Przedzieckiego sub amissione przybywali do Zaslawia, Sąd ostrzega — D. 7 7bra 1815 w Zaslawiu: Kazimierz Piottuch Prez. Exdywizor. Józef Szyszko prezydujący Z. Wileyski Exdywizor. Michał z Korcozow Korcozowicz Ziemski Bor. Prezydent i Exdywizor.

2. N. 60 Sąd Magistratu miasta Powiatowego Kowna podaje niniejszą Awizacyą do wiadomości Obywatelów, iż w roku 1815 msca 7bra drugiego dnia, w sprawie Urodz. Frydrycha i Anny, Zuzanny, Ludwichów, Kapeluszników, miasta Kowna, z WW. JP. Piotrem Reyxem b. Burmistrzem M. Kowna, Janem Gurklytem Radcą, Janem i Maryanną Kolowami Burm. Janem Szpryngierem Radcą, Anną Mętcową i Anną Malawską w tymże Sądzie odbytey, uznana została przez wyrok Sądowy, licytacya domu w mieście Kownie położonego, na sposób rozliczenia się z Kredytorami i termina są do tegoż domu licytacyi następne, pierwszy msca 8bra i dnia, drug msca 9bra 20, trzeci w mie- siącu xbrze 1 dnia, teraz idącego roku 1815, zyczący nabydź takowy dom z Obywateli w po- mienione termina mają się jawnie do Sądu Magistra- tu Kowień. O tey licytacyi powszechność uwia- damia się roku 1815 7bra 6 dnia Kowno.

Józef Przemieniecki Burmistrz.
Pisarz Marcin Swirski.

3 Roku 1815 miesiąca septembra 4 dnia, Oświad- czenie imieniem JW. Jerzego Łaniwskiego Wotka Sędziego b. Mińskiego Główn. Sądu i Kawalera jako jeneralnego aktora interesow funduszowych ko- scielnych jednoty wyznania Ewangelicko Reformo- wanego w W. Xstwie Litewskim czyni się w następnym składzie: oświadczający się będąc zagadnionym przez W. Jana Kurnatowskiego b. Ziemskiego Smoleń. Re- genta, takowymże oświadczeniem idącego 1815 roku Junii 28 dnia w Akta Ziemskie Wleńskie wpisany i wdrugim dodatku za Nrm 52 Gazety Kuryera Lit: domieszczonym widzi się bydź obowiązany na tako- we Oświadczenie tąż wskazaną drogą odpowiedzieć następnie — Każdy kto rzeczzone oświadczenie z za- stanowieniem czytał, pewnie, że się przekonał o fał- szu onego: bowiem połączone na czele Familije i in- ne które się do funduszow na K. scioły, Seminarya, Szpitala, Edukacyą i dalsze sposoby ku temu z Rodzi- ców nie mającey, i dalsze obiekta w sparciu cierpiącey ludzkości niosące w rzeczoney jednosi, przez let- gacye przyczyniły, zkądże biorą niby pochop Za- zalenia oświadczającego się, o to ztąd, że tenże W. Regent Kurnatowski dzierżący lat kilkanaście za pra- wem arędownym folwark K. śielny Kopci zki, w cią- gu takowey dzierżawy ustawicznymi pretensyami mniey słuźnemi uszczuplaią y, tak chwalebne fun- dusze, na resztę za pretensye z roku 1812 do 13 dzierżownego a od 13 do 14 administracyynego nie kontentując się restacyą za aręde u jęgo zaległą, i corocznią krescencyną z j traktami gorowego gro- sza, (bo ani szeaga z trakt jako Administrator nie wnosił;) z roku Administracyynego, folwarku za któ- ry dzis opłaca się przez dzierżawce po 300 złotych corocznie, a więcey jeszcze z niechęci, iż na- dal, ani jako dzierżawca ani jako Administrator w folwarku Kopciszkach dla niginienia corocznych z onego trakt utrzymanym nie został, zastosował na urwanu z tychże funduszow je cze ogromne bez do- wodow, i słuszności ad fundum folwarku Kopciszek pretensye, a za one zykawzy w Grodzie Trockim z rejestru sumaryynego na pretensye tego rodzaju nie właściwego dwa dekreta niestanane, z onych z popelnie- niem ziego przewodu prawa uf rmowawszy niby ulty- marna konwikcyą za oną powodem podanego w Inie- niu oświadczającego się jako jeneralnego aktora Obj- śnienia, iż folwark Kopciszki jest Koscielnym, ztym iż w pretensyach do onego przynoszonych się wedle przepisu naywyższych Jmiennych Ukazow, w sze- gólniejszą protekcyą fundusz powazehue rodzajowi ludzkemu użyteczne, zwykle inaczej z pogorsze- niem mniey prywatnych oszczędzające się, i uważa- jące biorących; nie cywilnym, lecz sędztwienym porządkiem ich czyuic należy; folwarku kopciszek za napaśne swe pretensye, z wyrugowaniem dzier- żawcy arędownego akkuratnego w opłacie j dnocie umówioney summy za dzierżawę wpełnieniu wszel- kich umówionych kondycyow, i nie wyszukując go napaśnych pretensyi, w possessyą swą nie biał; zmysłać fakowe oświadczenie w imieniu tych fami- liow jak uczynił W. Regent Kurnatowski jest to krzywdzić one bo jest to samo co dowodzić, że one przyłożywszy się do tak chwalebnych i użytecznych rodzajowi ludzkemu, funduszow dzis w osobie W. Regenta Kurnatowskiego idąc z nim jednomyślnie chcą one niszczyć; gły się gniewają, że oświad- zający się użyta protekcyą urawa folwark Kopciszki o- chrouił od zaięcia przez W. Regenta Kurnatow- kiego, za czcze i nie sprawiedliwe pretensye; gdyby te familije miały w istocie same przez się do zarzu- cenia przeciwko procesowi tak dzielnie słuźącemu od napaści W. Regenta Kurnatowskiego, tożby się zgłosily same do oświadczającego się z otworzeniem swego zdania i zyczenia, a oświadczający się jak one poważa, staraby się zastosować do tego; z wła- szez że każdego członka jednoty jako jednego towarzy- atwa nie tylko całych familijow jest obowiązkiem, i powinnością dbać, starać się, i radzić o utrzyma- nie funduszow publicznych, jakoteż oświadczający się w ogólnosci całej jednoty każdej familij i każde- go w szczególności członka, o wspieranie jego w tym przedmiocie naymocniey uprasza — Naresztę gdyby te familije trwały w takim rozumieniu nie zgłaszając się do oświadczającego się i niechcąc jako jest zwy- czaj i porządek w rzeczoney jednocie przybyć, czy zgłosić się od zwa na zjazd, czy to prowincyonalny, Synodowy, czy Kuratorski, czy wreszcie Dystry- ktowy między innemi dla zaradzenia, i w tym obie- kcie, lecz już chiały przeciwko ustanowionemu już raz porządkowi przez akta sądowe i druki w dodatkach gazet obawiać swoje opinie, tożby znaleźli kogo in-

nego, nie zaś W. Regenta Kurnatowskiego? do spełnienia tego, i W. Kurnatowski Regent żeby nawet był o to obligowanym istotnie powinienby się wyrazić, a to dla tego iżby takowe oświadczenie przez kogo innego zapisane znalazło lepszą wisrę — A że nie tylko położone na czele oświadczenia przez W. Regenta Kurnatowskiego Familijo i osoby one składające, lecz nawet cała rzeczona jednota nie jest tego rozumienia i oświadczenia się nie obwinia, na dowód wciaga się tu z Extraktu pod pieczęcią Synodową wydanego i do Akt Ziemskich Powiatowych Mińskich przy zapisaniu niniejszego oświadczenia podającego się, aktów Synodu idącego roku miesiąca Julij od dnia czwartego do dwudziestego w Wilnie odbytego, przez cały zjazd to jest siedmiu świętych i piętnastu duchownych podpisanych, kwiatka oświadczenia się dana w słowach: „Gdy JW. Aktor przyniosłszy tak obrachunek pieniężny przed Synod, niemniej też należy na wiadomość wszystkich czynności swoich, na wprzekonaniu się o jego ku jednoci naszej czuności i nie sprężności pilności utwierdził; za jego troskliwość, czołując serc naszych przenosząc wdzięczność, nie wyszliśmy go kwitujemy memoryalem, — Dowiodłszy takim sposobem oświadczenia się, iż W. Regent Kurnatowski zapisał Oświadczenie bez woli, wiedzy i poruczenia Familij, naczele onego położonych niemając to być jedynie ku pomocy swemu interesowi, gdy dowiedzieli się jeszcze, iż tenże W. Regent Kurnatowski, czy powodowany duchem nie spokojności, czy rozpaczą niechęci z pobudek już wyżej pomienionych, a zawsze lubo jeden stoli w liczbie mnogiej bez plenipotencyi i czyjgobądź użycia obligacyi wiedzy i poruczenia piszący się, jeszcze w roku 1814 mscia 7bra 8 dnia obstarując przeciwie znowu przy protekcyi Najwyższemi Imiennemi Ukazami dla wszelkich funduszów publicznych zastrzeżonej od której się i cała jednota nie usuwa owym garnie pod oną podał do komisaryi sądowej Edukacyi na Gubernie Litewskie Białostockie, Mińską i prowincyą Białostocką ustanowionej, Prozbę w celu zatrzymania skutków takowychże Prozb od jednocy przez oświadczenia się jako jeneralnego aktora, i udzielenie przez plenipotenta W. Budziewicza na skutek postanowień na zjazdach prawnych teyże jednocy do teyże Komisaryi z cofnięciem kroków prawnych w oncy z W. Stefanem Grotkowskim Starostą Romajewskim jako possessorem folwarku Kocielnich Szwabiszek i Norejek rozwiniętych, z uwag w tych postanowieniach wyrażonych, jako w rzeczy kombinacyi skonczonej podanych; zmuszonym jest jako jeneralny aktor i reprezentant całej rzeczony jednocy, wedle wyznania samegoż W. Regenta Kurnatowskiego w interessach funduszów; ostrzedz i upraszać publiczności, iżby żadnym piśmem w imieniu członków jednocy przez tegoż W. Regenta Kurnatowskiego wydającym się nie wierzo, oraz wszelkich jurysdykcyow i kancelaryow, iżby onych do akt bez okazanych prawnych plenipotencyow nie przyjmowano; i na one żadney bacności nie dawano; na resztę samegoż W. Regenta Kurnatowskiego odjednoczenia się przez takie działania od jednocy: aby onych więcej nie tworzył, inaczej Jednota przynaglona zostanie, drogą prawa, szukać zakazania, tworzenia podobnych piśm cudzym imieniem, a czybyto poszło processem dawnymi prawami Wielkiemu Xięstwu Litewskiemu służącymi przepisany, naprzykład przez Registr. Taktowy; czy sledztwiennym wedle Ukazow o nadużyciu w processach, tworzenie oświadczeń czyli manifestow cudzym imieniem bez wiedzy zapisujących się w onych aktorow bez karnie usć nie będzie mogło. Takowe Oświadczenie podając do Akt własnoręcznie podpisując. Dat ut supra w Minsku. Jerzy Łaniewski Wołk Sędzia b. Miń. Gł. Sądu, i Kawaler, jako aktor interessow jednocy.

Roku 1815 miesiąca septembra 4 dnia na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Powiatu Mińskiego stanowzący osobiscie JW. Imię Pan Jerzy Łaniewski Wołk b. Sędzia Sądu Gł. ten manifest do akt podał, przyiołem i jest w Xięgach świadczą. Jozaffat Iwanowski Ziem. Pétu Miń. Pisarz.

3. Excerpt z Protokółu Potoczney Ziemstwa, Powiatu Dzieśnieńskiego, w dacie nizey wyrażoney zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędoway Ziemską stronie rekwirującej eorundem jest wydan. Roku tysiąc osmset piętnastego miesiąca augusta pierwszego dnia, Imieniem W. Jana Reissa wolno pra-

ktującego Doktora, na W. Pnią Florentynę z Krauzow Rasterbergoway Szambellanoway dworu polgo, naysołennieysze czyni się oświadczenie wespół z zaszaleniem oto: iż co si. p. mał. obzał. Szambellanoway Rasterbergoway, Ernest Rasterberg Sambellan pod małoletność oświadczenia się, a razem swych braci, przyjawszy jako Wóy, a tym samym naturalny Opiekun nad osobami i majątkiem zupełnym pozostałym po zeszyłych Rodziosch, Rząd i opiekowanie się, wciągu której małoletności inni z rodzeństwa zchodząc z tego świata, samojednego oświadczenia się, acz zostawili aktorem pozostałego po rodzicach majątku. Jednak gdy niespodziewał się, aby Wóy tak prędko dni życia ukończył, bardziej zaś zostając oddalonym osobiscie dopomnieć się i z Wójem rozliczenia się z opieki nie mógł mieć zdarzenia, i dla tego niejaki czas milcząc, czekał tylko pozostałego syna W. Wilhelms w wojskowej służbie będącego. Lecz kiedy ten niewiadomo jest czy żyje? lub nie? a dowiadując się iż obzał. Szambellanowa cały majątek pozostały ruchomy i nieruchomy w Wilkomierskim Powiecie leżący Krowiszki nazywający się w swej wiedzy i Rządzie utrzymując — Też majątność Krowiszki wyprzedzić zamysła, zając się mając wielką do onego pretensyją, znając i to, że obzał. nieodebrawszy żadnych od swego zeszyłego męża, a oświadczenia się Wóia zapisów, utrzymujących rząd nawet dożywotni, a tym bardziej Dziedzictwo oznaczających — Gdyby przeto iakowy frymark ku szkodzie uczynionym nie został, i obzał. niemogła majątku marnie tracić znaduzyciem prawa nawet sukcesyji po swym bracie wniecznym i dopomnieć się o swóy majątek w odmie Rasterbergoway umieszczony, zapobiegając, ninieysze z uzalenia w Aktach publicznych Pru Dzieśnieńskiego ku zapisaniu podać, postanawiając, iż poko formalnym procederem peszukiwać niepewną swęj należności przywiązanej do majątku Krowiszki — Gdyby nikt okupno onego nie mógł wchodzić w transakta stanowcze, a i sama obzał. Rasterbergowa także nie tracić nie ważyła się — W zastrzeżeniu całą Publiczność do gazet Kuryera Litgo dla trzykrotnego wniesienia podać zając się oświadczenia — Utego oświadczenia podpis tak się wyraża — Takowe oświadczenie na mocy plenipotencyi zapisując podpisując — Józef Reiss. Zgodził z protokółem Felix Stolyhwa Z. P. Dzieśn. Rejent.

5. Znajdujący się tu z Brygadą General Major Gołowin przez ninieysze ostrzega wszystkich tych, którzy zechcą mieć interes z tuteyszym Karetym Maystrem Kostro, iż po przybyciu z Moskwy oddawał jemu do reparacyi swoią odkładającą się Karetę, i zapłacił tyle pieniędzy, ile on sam żądał, i że przy pierwszym wyjeździe w Karecie w nie pogodny czas woda przeszła w górney części pojazdu między imperialem i podzorem gdzie głównieysza w umowie była reperacya, w takim mnóstwie, że wszystkie poduszki weszedzynie przemokły. General Major Gołowin objawia przytém, iż ogólnie cała reparacya rzeczony Karetnika Kostro całkiem nietaka, iakieyby od uczciwego Rzemiesznika spodziewać się powinno.

3. Находящійся здѣсь съ бригадою Генераль Маісръ Головинъ симъ предваряетъ всѣхъ шѣхъ кои захопятъ имѣть дѣло съ здѣшнимъ Каретнымъ Мастеромъ Костро, что по прибытіи изъ Москвы отдавалъ онъ ему въ починку опшкідную свою Карету и заплатилъ столько денегъ, сколько онъ самъ потребовалъ; что при первомъ выездѣ въ Каретѣ, въ дождливую погоду, вода прошла между имперіала и подзоромъ, гдѣ главнѣйшая по договору поправка заключалась, въ такомъ изобиліи, что всѣ подушки въ серединѣ Кареты намочили.

Генераль Маюръ Гоовинъ объявляешъ при-
томъ, что вообще вся починка помяну-
таго Каретнаго Мастера Костро советъмъ
немаковъ, какойбы отъ чеснаго Ремесле-
ника ожидашь должно.

3. Podpisany za pełnomocnictwem nadanym mu od
J.O. i J.W. Opiekunów, nieletniey Xiężniczki Córki
Dominika Stefanij Radziwiłłowny dla interessów te-
go obiektu tyczących się, wyjechawszy do Królestwa
Polskiego i część niemłą czasu w mieście Warszawie ba-
wiąc, gdy za zwrotem do kraju znalazł w gazecie Ku-
ryera Litgo dwa remanifesta pierwszy przez
J.W. Ludwika Kamińskiego byłego Prezydenta Sądu
Głowego Mińskiego, drugi przez J.W. Grafa Karola Mo-
rawskiego Jenerał Majora i Kawalera przeciw sobie
zapisane, a to w rzeczy odpowiedzi na oświadczenie
onego wypisujące pobudki dla czego archiwum Ra-
dziwiłłowskie w Nieświżu lokowane dotąd otwartem
nie zostało, oraz donoszące o przypadku jaki też ar-
chiwum spodkał, nie sądził nigdy, aby rzecz wyni-
ka ze ścisłych obowiązków jego, i piórem jak przy-
stawnie każę naydelikatniejszym doniesiona, w wy-
padkach zwłaszcza znaczna część Publicznosci inte-
ressujących, których zamłczenie, za ubliżenie przy-
jętego przez siebie zastępstwa, tak wysoce ufnością
Monarszą zaszczyconych Opiekunów poczytałby, aby
mowię krok ze strony jego tak konieczny sklonił po-
wyżey wyrażone osoby do odpowiedzi z rzeczą sa-
mą zupełnie nie zgodney, a tylko osobistemi usczy-
pliwosćiami przeciw niżey podpisanemu zapełniony
dla tego kiedy z czynności swojej w zarządzaniu
massa Radziwiłłowską i jey interessami zdając opie-
kę sprawę, naychlubnieysze pracy i gorliwości od
jey otrzymał świadectwo, i mając w pogotowiu wie-
domość dokładną wszelkich czynności swoich tudzież
obrotu gotowego grosza do jego wesłego na taką
służbę w Komisji Naywyższym Ukazem dla inte-
ressów Radziwiłłowskich naznaczoney, spodziewa się
niepłomie zasłużyć opinią — niewidzi pobudek od-
powiedzenia po szczególe na rzucone przeciw sobie
czernidła i trącenia uszu Publicznosci wzajemni cy-
towanymi spraw czyichkolwiek, mając własną spokoj-
ność i niewinność za naymocniejszą przeciw potwa-
rzom tarczą — Dla tego na tém kończąc odpowiedź
na oba wyżey rzeczony tytuły Remanifesto, życzy
pierwzemu podobnież listwego przed temi do kogo
należć będzie usprawiedliwienia się, a drugiego nay-
potrośniey uprasza, aby gdy niżey podpisany będzie
zdawał przed Komisją sprawę z czynności swoich
razem i z wszystkim szczególam osobiscie przypatrzeć
i osądzić, czyli te w jakimkolwiek punkcie na uszer-
bek dóbr Successorki lub interessa jey realnych wie-
rzycieli zmierzają — Czyli przeciwnie obu tym stro-
nom dogodniemi i użyteczniemi były. Dat w Białym-
stoku 1815 augusta 31 dnia. Jan Chodźko Prezydent
Sądu Gł. G. M.

Roku 1815 mscą augusta 31 dnia — Przed Są-
dem Głównym Depart. z Obwodu Biał. komplet z o-
sąd oba Depart. jako w czasie wakacyinym składają-
cyym, stanawszy osobiscie J.W. Jan Chodźko Pre-
zydent Sąd Gł. Guber. Mińskiej, ninieysze o-
świadczenie do akt podał. Assesor Arcimowicz Jest
w Aktach poświadczca Sekretarz Jan Kajszyński.

3. Antoni Lappa Prezydent Grodzki Oszm. Jan
Ciechanowiecki Sędzia Z. Wileń., Józef Wrotnow-
ski Pisarz Grodz Trocki, Franciszek Rychlik Sęd-
zia Grodzowy Witkom., Kazimierz Mącznyński Sędzia
Grodz. Wileń. Andrzej Bobrowicz Sędzia Grodzowy
Ptu Zawlev.

Oznajmiamy tém naszém, Urzędowym, ob-
wieszczyć listem, iż w skutek wyroku Sądu Gł.
Lit. Wileń. z Depart. w sprawie Kredytów z W.
IP. Felicjanem Bieńkuńskim Szamb. b. dworu Pol.
i jego Kuratorami, w roku ominionym 1814, 8bra 7
d. zapadłego taxę, i Exdywizyą majątności Lubian-
ki Sipiowskiej, Gintotowskiej, z attynencyami folw.
Pogir, i dalszych ruchomych, tudzież summownych
Debitora własniectw w Polie Oszmiań leżących prze-
znaczącego. My Urzędnicy w komplecie témże wy-
rokiem oznaczoném za niedziel cztery od daty ni-
nieyszey do teyż Lubianki niezawodnie ziedziemy —
I jako już po zasłym pierwszo ziazdowym wyroku,
do sądenia oczewiscie sprawy przystąpimy — A
żeby więc o tém Kredytowicie i Felicjan Bieńkuń-
ski Debitor, tudzież jego Kuratorowie W.W. Rafał

Bieńkuński Sędzia Graniczny Trocki, Stanisław Ło-
kuciejewski takoz byli Sędzia Oszm byli uprzedze-
ni, i ze wszelką gotowosćią w oznaczoném czasie d.
4 8bra do Sądu stawali pod warunkiem nieuchron-
ney amissyi remissą zastrzeżoney obowiazujemy —
i ostrzegamy — Dat roku 1815 mscą 7bra 7 d. —
w temże dniu samém kopie przez Woźnego Oszmiań-
skiego Mateusza Lenkiewicza stronom interessowa-
nym; w miejscu ichże posessyi i mieszkania oczewi-
sto wręce podane, i w dniu témże przed Aktami
Ziem. Oszm Oryginał obwieszczenia zeznany — Przy-
jął Antoni Juraha Rejent Ziem. Oszm.

3. Na jednoczasowe rozpoznanie, i usatys-
fakcyonowanie pretensorow W Franciszka Sze-
miotha chorążego woysk Ros. z funduszu Je-
go Summownego na folwarku Mosuszynie mniey-
szym, w Powiecie Wołkowyskim położonym,
opartego, przez Remissyiny Dekret Sądu Głow-
nego z Depart. Gubur. Lit. Grodzień wyzna-
czony Sąd Taxatorsko Exdywizorski, po u-
fundowaniu na dniu 15 augusta idącego roku
w pomienionym folwarku Mosuszynie, Jury-
zdykcyi, i po ułatwieniu akcessorynych, wzglę-
dem administracyi, aktów kalkulacyi, kom-
portacyi i adcytacyi, kwestyów do oczewiste-
go całej sprawy rozpoznania, dzień czwarty
następującego miesiąca nowembra zamierzył,
gdy zas dla niestawających pretensorów, am-
missya przez Dekret Remissyiny, jest zastrze-
żoną, iżby przeto niewiadomość, niestała się
pryczyną utraty pretensyi komukolwiekz pre-
tensorów W. Szemiotha, Sąd Taxatorsko Ex-
dywizorski do rozprawy na pomienionym ter-
minie tychże wszystkich W. Szemiotha Kredy-
torów i pretensorów, ninieyszym ogłoszeniem
obwieszcza i wzywa, 1815 roku augusta 16 d.
Karol Bortnowski P. S. T. E. Kazimierz Pie-
traszewski S. E. Ignacy Roszkowski S. G. P.
Gro.

Ниже подписанный имѣетъ честь объя-
вить ГГ. приежжающихъ въ городъ Виль-
но, что въ ономъ городѣ, въ домѣ Г.
Грунера подъ номъ 21 мѣ близь Оспро-
брамскихъ Воронъ содержился практиръ,
подъ названіемъ Готель де Европа, въ ко-
поромъ готовыя для приежжающихъ естъ
выгодныя покои и конюшни, шакожь ку-
шанье и разныя напитки во всякое вре-
мя, завесьма умѣренную цѣну.

Т. Иванъ Креміенъ

Mam honor uwiadomic J.W. W. JP. niżey
podpisany, że w kamienicy JP. Grunerta pod
N. 21 nie daleko Ostreybramy na Zamkowej
ulicy założyłem z naylepszymi wygodami,
dla przyjezdnych podruznych mieszkanie pod
nazwaniem Hotel de l'Europe w którym pokoje,
staynie, stoł i różne trónki za naypomierney-
szą cenę, zawsze w gotowosci utrzymywac be-
dę — Laskawie się polecam.

T. J. Chretien,

Den H. H. Durchreisenden, hat die Eher-
nedes unterzeichender anzuzeigen, das ich in
dem Hause des H. Grunert, Nro 21, ohnweit
d's Scharfen Thor, so genannt Ostrobrama,
auf der Schloss Strasse, ein Gasthaus unter dem
Nahmen Hôtel de l'Europe, gantz beqweme
Zimmer, Stallung, &, guten Tisch, allerhand

Getränke vor ein billigen preiss eingerichtet bereit halte, und desfalls empfehle.

T. J. Chretien

J'ai l'honneur d'annoncer, que dans la maison de M. Grunert Nro 21 près la porte appelée Ostrobrama, a l'Enseigne de l'Hôtel de l'Europe, MM. Les Voyageurs ou étrangers purront trouver un logement commode, avec l'Ecurie & ainsi que la table & les différentes boissons qu'on desirerait, le tout à un prix très Modique.

J. Jean Chretien.

z *Sebestyan Błaszczkiewicz* Doktor medycyny, adjunkt Uniwersytetu Imperatorskiego Wileńskiego, zmarł w miesiącu styczniu roku 1814, ruchomość jego przedana, przez publiczną licytacją. A z tąd przedaży, jakoteż z zasłużoney i za życia nie odebranej pensyi adjunktowskiej, urosła summa pieniędzy srebrnem rubli 452 i pół kopieyki (która to summa oraz nie wyprzedany na licytacji pierścien kilkanaście czerwonych złotych taxowany, i małej wagi kartki pieniężne, znajdują się w kassie Uniwersyteckiej. Z Krakowa, gdzie nieboszczyk odbywał nauki, partykularnie zasięgałne były informacje o successorach jego, lecz żadney o nich nie dostano wiadomości: a w miesiącu październiku 1814 roku przyszedł z tamtąd list do nieboszczyka adresowany od wdowy Urszuli Rechowiczowej poszukującej u onego summy zł: 8900. — Teraz Rząd Uniwersytetu wzywa tak successorow, jak też pretensorow nieboszczyka Błaszczkiewicza, aby porządkiem prawnym rozprawili się u tutejszey zwierzchności cywilney; a kto zyska przyznanie sobie prawa do pomienioney pozostałości po nieboszczyku Błaszczkiewiczu, temu ona z kassy Uniwersyteckiej wydana będzie.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

z Excerpt z Protokołu Potocznego Grodz. Ptu Słonimskiego Oświadczenia poniżej wypisującego się pod Pieczęcią Urzędową Grodz. Słonim. roku terazn. 1815 mscu zbra 9 d. stronie potrzebującej wydany.

Roku tysiąc ośmset piętnastego septembra dziewiątego dnia oświadczenie imieniem JP. Józefa Nowickiego przeciwko W. JP. Józefowi Zawadzkiemu Deputatowi wywodowemu Ptu Słonimskiego z rzeczy następney: w roku tysiąc ośmsetnym osмым załuiący się nabył aktorstwem majątność Dubinki w Pcie Słonimskim położoną u obzłgo Zawadzkiego za summę dziewięć tysięcy rubli assynacyinych; za weyściem w aktorstwo, gdy obzłny tabelą nieokazał onerow natenże majątek przez siebie opartych, a nadto, gdy oprócz gotowemi załcy się w temże roku tysiąc ośmset osмым zatrzymują pro evictione u siebie część summy, wydał dwa obligi, jeden na ośm tysięcy siedmset czternaście złch. polch i drugi na piętnaście tysięcy podobneyze monety z warunkiem zatrzymania oney do lat trzech u siebie — W ciągu więc possessyi za usuniem się z kraju obzłgo Jozefa Zawadzkiego jego różni wierzyciele okazawszy się z obligacyinemi pre-

tensyami po różnych subeliach, celem dopomnienia się powynosili cytacye, po otrzymaniu il ostateczne konwikyey iedni, drudzy oczwiste pouzyskiwali Dekreta i oparli onych sątysfakcją o też majątność Dubinki, jaki dług załcy się deportując opłacił dwadzieście siedm tysięcy dwieście sześćdziesiąt trzy złch polch, a przeto nad summę na ewikcyą u siebie pozostałą przepłacił trzy tysiące pięćset czterdzieście dziewięć złch polch: nie licząc w to procentow i expensow prawnych — a tym sposobem nie tylko dług od siebie obzłnemu Zawadzkiemu winny umorzył, lecz nadto, ma sumowną z przepłaty do jego pretensyą — Z tego względu, gdy obzłny Zawadzki nie znajdując się w kraju, nie jest w stanie z załącym się obliczyć się i pro evictione u siebie zatrzymanych zwrócić załacemu się obligow, przeto ażeby za takimi obligami nie następowały z kimkolwiek układy, lub iakowe frymarki o nikczemności ich oświadczenie w aktach powiatowych zapisawszy, przez awizaacyą przy gazetach wszelką publiczność do kogo należeć będzie mogła — ostrzega — u tego oświadczenia podpis takowy Józef Nowicki. Zgodno z Protokółem potocznym Ignacy Nielubowicz Grodz. Ptu Słonim. Regent.

z. Roku 1815 augusta 21 dnia niżej podpisany, chociaż in julio zapisał manifest w Sądzie Ziem: Ptu Bobr: na W. Józefa Karwowskiego który w Powiecie Bobr. zastępował mieysce Ziemskiego Komisarza, a dzis w Rzeczycy również w tem celu — Ze gdy pomieniony W. Józef Karwowski przy odjeździe swoim do Rzeczycy miał z folwarku swego arędownego przysłać, za przedane po kontrakcie wódki wiader 800 i wołow 40 ukrajskich karmnych, a gdy przez swych służących szlacht dwóch, przysłał woły schudłe, kalekie; małe tutejsze, i połowie cenie nieodpowiednie — Oświadczył się umiarkować względem ceny uczciwie wedle wartości, a przedaży onych, etiam wyżey choćbym i po dukacie utracił; z chęcią uzupełnić i usatysfakcyonować się bezkrzywdnie pragnę. Lecz jak uważam z listu pisanego (a odebrane po powrocie moim z Kremieniczuka) od W. Karwowskiego, że nie myśli odstępować, a trzymać wydanego sobie obligu, który jest wsparły wielu dowodami — że nie jest z rekodacyney summy wynikły — Zatem jesliby chciał czyto przelew komukolwiek uczynić, lub wskazać do jakiegokolwiek ony dokument uzysku, za nieważną ogłaszam i zapłacić bez konwikyey nie będę mógł; bo jesliby uczciwie skończyć nie chciał W. Karwowski, w mscu octobrze terminie do 15 dnia — w ułożeniu się domowym, tedy wyswiecić całą rzecz, i powody nieomieszkać i po wysłkach jurydykcyach dowiedzie się, w tém postępnosc i sprawiedliwość sięgać nie zamierzam, a tym czasem i przez Kuryer Lit: publicznie oświadczam się naysolenniey Mińskiej Guber: Bobrujskiego Ptu Obywatel Deputat J. Hryniewicz.

z. Na ulicy Zamkowej obok kościoła śgo Jana, Dom W. Professora Bryo tego jest do najęcia. O warunkach kontraktu można się zainformować w Drukarni sto Janskiej.